

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การนำกฎหมายทรัสต์มาคุ้มครองสินทรัพย์ของผู้สูงอายุนั้น กำลังเป็นที่นิยมแพร่หลายในต่างประเทศ โดยนับว่ามีส่วนช่วยในการจัดการสินทรัพย์และป้องกันการละเมิดสินทรัพย์ของผู้สูงอายุได้อีกทางหนึ่ง เนื่องจากปัจจัยด้านร่างกายที่ผู้สูงอายุต้องเผชิญกับความเสื่อมถอยทางร่างกายและสติปัญญา ทำให้ผู้สูงอายุมีความสามารถในการจัดการสินทรัพย์ลดลง เกิดปัญหาที่ผู้สูงอายุถูกเอาเปรียบหรือถูกหาประโยชน์ในทางสินทรัพย์โดยการนำสินทรัพย์ของผู้สูงอายุไปเป็นของตนเอง หรือโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจากการกระทำของญาติ บุคคลใกล้ชิด หรือบุคคลภายนอก การใช้กฎหมายทรัสต์เพื่อจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุจะทำให้มีผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการจัดการสินทรัพย์เป็นการเฉพาะมาบริหารจัดการสินทรัพย์และนำผลประโยชน์ที่ได้รับส่งให้แก่ผู้สูงอายุเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือใช้เป็นค่ารักษาพยาบาลในยามเจ็บป่วยต่อไป การใช้กฎหมายทรัสต์ในประเทศไทยนั้นมีข้อจำกัด คือ ประเทศไทยที่ยังไม่มีกฎหมายยอมรับให้ประชาชนสามารถก่อตั้งทรัสต์ได้ด้วยตนเอง เว้นแต่จะมีข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550 การจัดการสินทรัพย์และป้องกันการละเมิดสินทรัพย์ของผู้สูงอายุของประเทศไทยยังขาดประสิทธิภาพอยู่มากเมื่อพิจารณาเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว การจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุของประเทศไทยไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการและแก้ปัญหาสังคมได้ การใช้กฎหมายทรัสต์เพื่อจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุจึงเริ่มถูกพูดถึงและมีแนวโน้มว่าจะได้รับความสนใจมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากจำนวนประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงปัญหาที่ผู้สูงอายุมักถูกละเมิดสินทรัพย์

การคุ้มครองสิทธิของผู้สูงอายุในประเทศไทย นอกจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ในบางมาตรา พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะตัวแทน ที่บัญญัติคุ้มครองเป็นการทั่วไปแล้ว ก็ไม่มีกฎหมายอื่นออกมาสนับสนุน ทั้งนี้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะตัวแทนนี้บัญญัติเรื่องการตั้งตัวแทนเพื่อทำกิจการต่าง ๆ รวมถึงเรื่องการจัดการสินทรัพย์แทนตัวการและ

เพื่อประโยชน์แก่ตัวการ แต่การจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุที่อยู่ในลักษณะเช่นเดียวกับบุคคลธรรมดาทั่วไปซึ่งมีลักษณะและข้อจำกัดที่อาจไม่เหมาะสมกับผู้สูงอายุทุกคน ขณะเดียวกันกฎหมายทรัสต์เพื่อจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุในต่างประเทศก็มีการพัฒนาไปตามลำดับ แต่ประเทศไทยกลับไม่มีกฎหมายใดเข้ามาคุ้มครองเรื่องการจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุอย่างเฉพาะเจาะจง

การจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุต้องอาศัยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการสินทรัพย์โดยเฉพาะ ต้องมีความระมัดระวังและซื่อสัตย์สุจริต (Fiduciary Duty) และห้ามมีประโยชน์ทับซ้อนกับหน้าที่ของตน รัฐจึงอาจเข้าไปแทรกแซงการจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุโดยการออกกฎหมายใหม่เป็นการเฉพาะ ซึ่งเป็นเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ เพื่อประโยชน์ในการจัดการสินทรัพย์และป้องกันการละเมิดสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ ทั้งนี้ เนื่องจากหากปล่อยให้ผู้สูงอายุจัดการสินทรัพย์ด้วยตนเองหรือให้ญาติ บุคคลใกล้ชิด หรือบุคคลภายนอก เป็นผู้ดูแลอาจทำให้ผู้สูงอายุถูกเอาเปรียบหรือถูกหาประโยชน์ในทางสินทรัพย์ ส่งผลกระทบต่อผู้สูงอายุซึ่งมีความจำเป็นต้องมีสินทรัพย์เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและเป็นค่ารักษาพยาบาล

ดังนั้น เพื่อให้การจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมแก่ผู้สูงอายุนั้นเอง ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้อง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ ซึ่งจะกล่าวต่อไปในข้อเสนอแนะ

5.2 ข้อเสนอแนะ

การนำกฎหมายทรัสต์มาคุ้มครองสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ นับว่าเป็นเรื่องใหม่ประเทศไทย จึงเกิดปัญหาในการบัญญัติกฎหมาย ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยไม่อนุญาตให้มีการก่อตั้งทรัสต์ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมโดยพินัยกรรมหรือนิติกรรมใด ๆ ให้มีผลในระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่หรือเมื่อถึงแก่ความตาย เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อการก่อตั้งทรัสต์เท่านั้น ซึ่งปัจจุบันมีเพียงพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550 เท่านั้น ที่ได้รับอนุญาตให้สามารถก่อตั้งทรัสต์ได้ เมื่อไม่มีกฎหมายที่บัญญัติคุ้มครองสินทรัพย์ของผู้สูงอายุเป็นการเฉพาะ จึงเกิดปัญหาในเรื่องการจัดการสินทรัพย์

1) ปัญหาเกี่ยวกับค่านิยมคำว่าสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ

ในประเด็นเรื่องพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน ไม่มีกฎหมายใดกล่าวถึงค่านิยมของคำว่าสินทรัพย์ของผู้สูงอายุไว้ การจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุจึงเป็นไปตามกฎหมายทั่วไป ทำให้ผู้สูงอายุถูกเอาเปรียบและต้องเสียหาย เพราะการกระทำของญาติ บุคคลใกล้ชิด

หรือบุคคลภายนอก ซึ่งการทำความเสียหายในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้สูงอายุถือเป็นการละเมิดสิทธิผู้สูงอายุด้านสิทธิ

ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าในเรื่องคำนิยามของคำว่าสิทธิของผู้สูงอายุนั้น จึงเห็นควรกำหนดนิยามของคำว่าสิทธิของผู้สูงอายุไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้มีกฎหมายคุ้มครองการจัดการสิทธิของผู้สูงอายุที่มีความเสื่อมถอยทั้งทางร่างกายและจิตใจเป็นการเฉพาะ

ให้มีบทบัญญัติคำนิยามศัพท์ของสิทธิของผู้สูงอายุ ได้แก่

“สิทธิ” หมายความว่า สิทธิที่รวมทั้งสิทธิเรียกร้องที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่มีใช้เป็นที่สิทธิเฉพาะตัวของผู้ทรงสิทธิ

“กองทรัสต์” หมายความว่า บรรดาสิทธิของผู้สูงอายุที่กำหนดตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์ และให้หมายความรวมถึงบรรดาสิทธิ ดอกผล หนี้สิน และความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นจากการจัดการตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์ หรือตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

2) ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในการจัดการสิทธิของผู้สูงอายุ

เนื่องจากพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 มาตรา 11 ไม่ได้มุ่งเน้นการคุ้มครองและปกป้องสิทธิของผู้สูงอายุเป็นการเฉพาะ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการจัดการสิทธิของผู้สูงอายุ ส่งผลให้การจัดการสิทธิของผู้สูงอายุเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เช่นเดียวกับบุคคลธรรมดาทั่วไป และทำให้เกิดปัญหาผู้สูงอายุถูกเอาเปรียบหรือถูกหาประโยชน์ในทางสิทธิโดยการนำสิทธิของผู้สูงอายุไปเป็นของตนเองหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับในสหราชอาณาจักรและประเทศญี่ปุ่นนั้นในเรื่องนี้จะเห็นได้ว่า ทั้งสองประเทศได้สร้างทางเลือกในทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองและปกป้องสิทธิของผู้สูงอายุไว้ โดยนำกฎหมายทรัสต์มาใช้เป็นทางเลือกในการคุ้มครองและบริหารสิทธิของผู้สูงอายุให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เฉพาะที่ผู้ก่อตั้งทรัสต์ต้องการและตามที่ผู้ก่อตั้งทรัสต์ได้แสดงเจตนาไว้ล่วงหน้า โดยเฉพาะสหราชอาณาจักรที่มีการอนุญาตให้บุคคลธรรมดาสามารถก่อตั้งทรัสต์ได้เอง

ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่า ในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในการจัดการสิทธิของผู้สูงอายุ จึงเห็นควรกำหนดสิทธิในการจัดการสิทธิของผู้สูงอายุไว้เป็นการเฉพาะ โดยให้บุคคลธรรมดาสามารถก่อตั้งทรัสต์ได้เอง โดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถใช้กฎหมายทรัสต์เป็นเครื่องมือในการดูแลและจัดการสิทธิของตนเองได้อย่างเหมาะสม และคุ้มครองป้องกันมิให้บุคคลอื่นเข้ามาทำละเมิดต่อสิทธิของผู้สูงอายุโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสิทธิเพียงพอในการดำรงชีพและนำไปชำระค่ารักษาพยาบาลในกรณีล้มป่วยไปจนกว่าจะเสียชีวิต

ให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิในการจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ ได้แก่

“ผู้ก่อตั้งทรัสต์” หมายความว่า ผู้สูงอายุซึ่งก่อตั้งทรัสต์โดยสัญญา และเป็นผู้โอนหรือ ก่อทรัพสิทธิหรือสิทธิใด ๆ ในสินทรัพย์ให้แก่ทรัสต์

“สิทธิของผู้ก่อตั้งทรัสต์ ทรัสต์ และผู้รับประโยชน์ มีดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ก่อตั้งทรัสต์ย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดในสัญญาก่อตั้งทรัสต์
- (2) ทรัสต์มีสิทธิตามกฎหมายเหนือกองทรัสต์ในฐานะผู้เป็นเจ้าของสินทรัพย์ และมีหน้าที่จัดการกองทรัสต์ตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์และพระราชบัญญัตินี้
- (3) ผู้รับประโยชน์ย่อมมีสิทธิได้รับประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการกองทรัสต์ ตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์และมีสิทธิอื่น ๆ ตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์และพระราชบัญญัตินี้”

3) ปัญหาเกี่ยวกับการตั้งบุคคลเข้ามาดูแลและจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นยังคงถือว่าเป็นบุคคลที่มีความคิด ความรู้สึกผิดชอบและความเข้าใจต่อผลของการกระทำที่ตนได้กระทำลง ซึ่งแตกต่างจากผู้หย่อน ความสามารถที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีบุคคลผู้มีหน้าที่ดูแลหรือจัดการสินทรัพย์ของบุคคล เหล่านั้น ไว้เป็นการเฉพาะ ต่างกับผู้สูงอายุที่จะมีผู้จัดการสินทรัพย์ได้ต่อเมื่อมีการตกลงทำสัญญา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยบทบัญญัติในลักษณะที่น่าจะมีความสอดคล้องกับ การจัดการสินทรัพย์แทนผู้สูงอายุมากที่สุดคือ บทบัญญัติในลักษณะตัวแทน อย่างไรก็ตาม สัญญาตัวแทนนั้นยังเป็นสัญญาที่มีข้อจำกัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเจตนาธรรมณ์ที่หลักกฎหมายทรัสต์ มีเจตนาธรรมณ์ในการจัดการและบริหารสินทรัพย์เพื่อประโยชน์แก่ผู้รับประโยชน์ แตกต่างจาก บทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่มีเจตนาธรรมณ์ที่แท้จริงเพื่อจัดการสินทรัพย์ ให้แก่บุคคลอื่น เรื่องภาระการพิสูจน์กรณีที่ตัวแทนทำหน้าที่จัดการสินทรัพย์ให้แก่ตัวการหรือ ผู้สูงอายุแล้วเกิดข้อพิพาทภาระการพิสูจน์จะตกแก่ตัวการหรือผู้สูงอายุโดยผลของกฎหมาย ซึ่งเป็นการยากต่อตัวการในการพิสูจน์

ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับการตั้งบุคคลเข้ามาดูแลและจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ จึงเห็นควรนำหลักกฎหมายทรัสต์มาใช้ในการจัดการสินทรัพย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อ จัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ ย่อมทำให้การจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุมีประสิทธิภาพ มากขึ้น

ให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการตั้งบุคคลเข้ามาดูแลและจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ ได้แก่

“ทรัสต์” หมายความว่า นิติสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์

“สัญญาก่อตั้งทรัสต์” หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้สูงอายุฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ผู้ก่อตั้งทรัสต์ โอนหรือก่อทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ ในสินทรัพย์ให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ทรัสต์ ด้วยความไว้วางใจให้ทรัสต์จัดการสินทรัพย์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับประโยชน์

“ทรัสต์” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป็นทรัสต์ที่เป็นคู่สัญญา ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ก่อตั้งทรัสต์ หรือ ได้รับการแต่งตั้งจากศาล ให้ดำเนินการในฐานะทรัสต์ให้มีหน้าที่ดูแล และจัดการสินทรัพย์ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งทรัสต์ โดยได้รับการโอนกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ ก่อทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ

“ผู้รับประโยชน์” หมายความว่า บุคคลผู้ถูกระบุไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ให้เป็นผู้รับผลประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ถือโดยทรัสต์ โดยอาจถูกระบุไว้เป็นบุคคลรายเดียว หรือกลุ่มบุคคล ทั้งนี้ผู้ก่อตั้งทรัสต์อาจกำหนดให้ตนเป็นผู้รับประโยชน์ตามสัญญาได้

“การจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ” หมายความว่า การบริหารจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งทรัสต์ เพื่อประโยชน์ของผู้รับประโยชน์ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ ทั้งนี้ ให้อ้างอิงถึงการจัดการสินทรัพย์ในกองทรัสต์ภายหลังผู้ก่อตั้งทรัสต์ ถึงแก่ความตาย

สรุป ในปัจจุบันผู้สูงอายุในประเทศไทยยังคงถูกมองว่าเป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว จึงมีความสามารถในการทำนิติกรรมต่าง ๆ ได้สมบูรณ์ตามกฎหมาย ต่างกับผู้หย่อนความสามารถที่มีข้อจำกัดในบางกรณีที่แม้จะบรรลุนิติภาวะแล้วก็ไม่อาจทำได้ โดยเฉพาะข้อจำกัดเรื่องความสามารถของบุคคลที่กฎหมายมุ่งคุ้มครองบุคคลผู้หย่อนความสามารถ ได้แก่ ผู้เยาว์ คนวิกลจริต คนไร้ความสามารถ และคนเสมือนไร้ความสามารถ เป็นการเฉพาะ ทั้งนี้แม้ในความเป็นจริงผู้สูงอายุจะเป็นผู้หย่อนสมรรถภาพทั้งทางด้านร่างกายและสติปัญญา โดยเฉพาะเรื่องความสามารถในการจัดการสินทรัพย์ของตนเอง ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะ

ผู้สูงอายุจึงถือเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ที่ต้องการสวัสดิการและกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองในด้านต่าง ๆ เป็นการเฉพาะและเหมาะสมกับสภาพร่างกายและจิตใจที่เสื่อมถอยไปตามกาลเวลา โดยเฉพาะเรื่องการจัดการสินทรัพย์ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญของผู้สูงอายุ เนื่องจากหากผู้สูงอายุมีสินทรัพย์เพียงพอต่อการดำรงชีพตลอดบั้นปลายของชีวิต ผู้สูงอายุย่อมใช้ชีวิตในยามแก่ชราอย่างสุขสบายและไม่เกิดความยากลำบากในการหาสินทรัพย์มาชำระค่าใช้จ่ายในการดูแลตนเอง ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันหรือเป็นค่ารักษาพยาบาลในกรณีเจ็บป่วยจนกว่าจะเสียชีวิต

ดังนั้น หากมีการบัญญัติกฎหมายเพื่อคุ้มครองเรื่องการจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุที่ดี และมีประสิทธิภาพ เช่น การอนุญาตให้นำกฎหมายทรัสต์มาใช้เพื่อจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ ย่อมเป็นผลดีและเป็นประโยชน์ต่อผู้สูงอายุที่จะมีผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเข้ามาบริหารจัดการสินทรัพย์ ทำให้ผู้สูงอายุมีสินทรัพย์เพียงพอและไม่ต้องตกเป็นเหยื่อของการถูกหลอกลวงหรือถูกบุคคลอื่นนำสินทรัพย์ไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติ
 ทรัสต์เพื่อการจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ
 พ.ศ.

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อการจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 “สินทรัพย์” หมายความว่า ทรัพย์สินรวมทั้งสิทธิเรียกร้องที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่มีไว้เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ทรงสิทธิ

“กองทรัสต์” หมายความว่า บรรดาสินทรัพย์ของผู้สูงอายุที่กำหนดตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์ และให้หมายความรวมถึงบรรดาสินทรัพย์ ดอกผล หนี้สิน และความรับผิดที่เกิดขึ้นจากการจัดการตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์ หรือตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ก่อตั้งทรัสต์” หมายความว่า ผู้สูงอายุซึ่งก่อตั้งทรัสต์โดยสัญญา และเป็นผู้โอนหรือก่อทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ ในสินทรัพย์ให้แก่ทรัสต์

“ทรัสต์” หมายความว่า นิติสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์

“สัญญาก่อตั้งทรัสต์” หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้สูงอายุฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ผู้ก่อตั้งทรัสต์โอนหรือก่อทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ ในสินทรัพย์ให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ทรัสต์

ด้วยความไว้วางใจให้ทรัสต์จัดการสินทรัพย์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับประโยชน์

“ทรัสต์” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป็นทรัสต์ที่เป็นคู่สัญญา ในสัญญาก่อตั้ง ทรัสต์ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ก่อตั้งทรัสต์ หรือได้รับการแต่งตั้งจากศาลให้ ดำเนินการในฐานะทรัสต์ให้มีหน้าที่ดูแล และจัดการสินทรัพย์ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการ จัดตั้งทรัสต์ โดยได้รับการโอนกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ ก่อทรัพย์สินสิทธิ หรือสิทธิใด ๆ

“ผู้รับประโยชน์” หมายความว่า บุคคลผู้ถูกระบุไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ให้เป็น ผู้รับผลประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ถือโดยทรัสต์ โดยอาจถูกระบุไว้เป็นบุคคลรายเดียว หรือกลุ่ม บุคคล ทั้งนี้ผู้ก่อตั้งทรัสต์อาจกำหนดให้ตนเป็นผู้รับประโยชน์ตามสัญญาได้

“การจัดการสินทรัพย์ของผู้สูงอายุ” หมายความว่า การบริหารจัดการสินทรัพย์ของผู้ สูงอายุซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งทรัสต์ เพื่อประโยชน์แก่ผู้รับประโยชน์ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ใน สัญญาก่อตั้งทรัสต์ ทั้งนี้ ให้รวมถึงการจัดการสินทรัพย์ในกองทรัสต์ภายหลังผู้ก่อตั้งทรัสต์ถึงแก่ ความตาย

มาตรา 4 “สิทธิของผู้ก่อตั้งทรัสต์ ทรัสต์ และผู้รับประโยชน์ มีดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ก่อตั้งทรัสต์ย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดในสัญญาก่อตั้งทรัสต์
- (2) ทรัสต์มีสิทธิตามกฎหมายเหนือกองทรัสต์ในฐานะผู้เป็นเจ้าของสินทรัพย์ และมีหน้าที่จัดการกองทรัสต์ตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์และพระราชบัญญัตินี้
- (3) ผู้รับประโยชน์ย่อมมีสิทธิได้รับประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการกองทรัสต์ตาม สัญญาก่อตั้งทรัสต์และมีสิทธิอื่น ๆ ตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์และพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี